

Одкровення Ісуса Христа — число сім

Третє горе та постання сьомого царства: пророче значення недільного закону

Jeff Pippenger

2023-10-29

В одинадцятому розділі Об'явлення двох свідків вознесено на небо як знамено в "ту саму годину", коли "десята частина міста" падає. У ту годину "друге горе минуло; і ось, третє горе скоро приходить." Іслам — сьома сурма і третє горе, що приходить у "годину" "землетрусу" недільного закону.

І вони почули великий голос із неба, що говорив їм: Підніміться сюди. І вони вознеслися на небо в хмарі, і їхні вороги споглядали їх. І тієї ж години стався великий землетрус, і десята частина міста впала, і під час землетрусу було вбито сім тисяч людей; а решта злякалися і віддали славу Богові неба. Друга біда минула; і ось, третя біда швидко приходить. І засурмив сьомий ангел, і залунали на небі гучні голоси, що казали: Царства цього світу стали царствами нашого Господа і Його Христа, і Він буде царювати навіки віків. І двадцять чотири старці, що сиділи перед Богом на своїх престолах, упали ниць і поклонялися Богові, кажучи: Дякуємо Тобі, Господи Боже Всемогутній, Який є, і Який був, і Який має прийти, бо Ти прийняв Свою велику силу і зацарював. І розгнівалися народи, і прийшов Твій гнів, і час мертвих, щоб їх судити, і щоб дати нагороду рабам Твоім, пророкам, і святим, і тим, хто боїться Імені Твого, малим і великим, і щоб погубити тих, хто нищить землю. І відчинився храм Божий на небі, і в Його храмі було видно ковчег Його заповіту; і сталися блискавки, голоси, громи, землетрус і великий град. Об'явлення 11:12-19.

Двоє свідків возносяться на небо в хмарі, яка пророчо символізує групу ангелів. Як уже наводилося в цих статтях і як це видно з Таблиць Авакума, Сестра Вайт зазначає, що коли окремі вістки, представлені як перший, другий і третій ангел, входять у пророчу історію, їх зображено як окремих ангелів, але вістка Опівнічного крику представлена багатьма ангелами. Двоє свідків піднесені на небо, коли вони проголошують вістку Опівнічного крику у супроводі війська ангелів; отже, їх узято на небо «в хмарі».

Під кінець другої ангельської вістки я побачив велике світло з неба, що сяяло на Божий народ. Промені цього світла здавалися яскравими, як сонце. І я почув голоси ангелів, що кликали: 'Ось, Жених гряде; вийдіть Йому назустріч!'

Це був опівнічний клич, який мав надати силу вістці другого ангела. З неба були послані ангели, щоб пробудити знеохочених святих і приготувати їх до великої праці, що стояла перед ними. Найталановитіші люди не були першими, хто прийняв цю вістку. Ангели були послані до смиренних і відданих та спонукали їх піднести клич: «Ось Жених іде; виходьте назустріч Йому!» Ті, кому було доручено цей клич, поспішили і в силі Святого Духа проголосили вістку та пробудили своїх знеохочених братів. Ця праця ґрунтувалася

не на мудрості й ученості людей, а на силі Божій, і Його святі, які почули цей клич, не могли йому противитися. Найдуховніші першими прийняли цю вістку, а ті, хто раніше провадив роботу, були останніми, хто прийняв її і допоміг посилити клич: «Ось Жених іде; виходьте назустріч Йому!» Ранні твори, 238.

У годину землетрусу, який руйнує десяту частину міста, гине сім тисяч людей. Землетрус — це недільний закон у Сполучених Штатах. У пророцтві місто — це царство, і Сполучені Штати є однією десятою царства десяти царів з Об'явлення 17. Сполучені Штати повалені під час землетрусу недільного закону й перестають бути шостим царством біблійного пророцтва, а потім стають провідним царем серед десяти царів, сьомим царством біблійного пророцтва. Вони погодяться віддати своє царство папству, яке є восьмим і походить від семи.

А десять рогів, які ти бачив, — це десять царів, що ще не одержали царства, але одержать владу як царі на одну годину зі звіром. Вони мають одну думку і віддадуть свою владу та силу звірові. Вони будуть воювати проти Агнця, і Агнець переможе їх, бо Він — Господь над панамі й Цар над царями; а ті, що з Ним, — покликані, і вибрані, і вірні. І каже мені: Води, які ти бачив, де сидить блудниця, — це люди, полки, народи й язики. А десять рогів, які ти бачив на звірові, — вони зненавидять блудницю, і зроблять її спустошеною та голою, і пожеруть її тіло, і спалять її вогнем. Бо Бог поклав у їхні серця виконати Його волю, і бути однодумними, і віддати своє царство звірові, аж поки звершаться слова Божі. А жінка, яку ти бачив, — це велике місто, що панує над царями землі. Об'явлення 17:12–18.

Десять царів Організації Об'єднаних Націй "погоджуються" "віддати своє всевітнє "царство звірові." Вони мають "один розум," так само як вони "порадилися разом в одній згоді," у Псалмі вісімдесят третьому. Ахав був царем десяти колін, який вступив у незаконні блудні стосунки з повією Тиру в Ісаї двадцять три. Незаконні блудні стосунки Ахава та Єзавелі були прообразом незаконних стосунків Ірода та Іродіади в час Іллі, представленого як Іван Хреститель. Ірод був представником Римської імперії, у Даниїла сім Римська імперія складається з десяти рогів. Десять рогів були прообразом царства Ахава з десяти колін, і обидва вони свідчать про десять царів Організації Об'єднаних Націй. Оскільки Ахав та Ірод представляють державу в цих незаконних стосунках, їхня роль полягала у здійсненні переслідування еретиків заради повії Тиру, яка співає свої пісні наприкінці символічних сімдесяти років.

Царі, правителі та губернатори наклали на себе тавро антихриста і зображені як дракон, що йде воювати зі святими — з тими, хто дотримується Божих заповідей і має віру Ісуса. Свідчення для служителів, 38.

Під час недільного закону звір із землі перестає царювати як шосте царство біблійного пророцтва, бо він щойно вчинив блуд з Єзавеллю, а потім очолює Організацію Об'єднаних Націй. Тоді він змушує весь світ створити загальносвітовий образ звіра, як це було раніше здійснено під час недільного закону в їхній країні.

І він обманює тих, що живуть на землі, завдяки тим чудесам, які мав владу чинити на очах звіра; кажучи тим, що живуть на землі, щоб вони зробили образ звіра, який мав рану від меча і ожив. І він мав владу дати життя образіві звіра, щоб образ звіра і говорив, і чинив, щоб усіх, хто не поклониться образіві звіра, було вбито. І він змушує всіх, малих і великих, багатих і бідних, вільних і невільних, прийняти знак на праву руку або на чоло; і щоб ніхто не міг ні купувати, ні продавати, хіба той, хто має знак, або ім'я звіра, або число його імені. Об'явлення 13:14–17.

Ахав, Ірод, десять царів Римської імперії та десять царів Організації Об'єднаних Націй уособлюють дракона, який іде, щоб вести війну проти святих, бо завжди саме коханець Єзавелі здійснює переслідування тих, кого Єзавель вважає єретиками.

«Отже, хоча дракон передусім представляє Сатану, у другорядному значенні він є символом язичницького Риму». Велика боротьба, 439.

Під час землетрусу недільного закону буде «вбито» «сім тисяч» людей. У книзі Даниїла 11:41 «багато впаде». Ті, хто впаде, коли настане недільний закон, — це лаодикійські Адвентисти сьомого дня, які не приготувалися до кризи. Число «сім тисяч» представляє останок Божого народу. Бог сказав Іллі під час кризи на горі Кармель, яка представляє кризу недільного закону, що було «сім тисяч в Ізраїлі», які не схилили коліна перед Ваалом. Апостол Павло коментує це.

Отже, питаю: чи відкинув Бог Свій народ? Зовсім ні. Бо й я ізраїльтянин, із насіння Авраамового, з коліна Веніямінового. Бог не відкинув Свого народу, який Він наперед знав. Хіба не знаєте, що каже Писання про Іллю? як він Бога просить проти Ізраїля, кажучи: Господи, вони повбивали Твоїх пророків і поруйнували Твої жертовники; а я залишився сам, і шукають моєї душі. Але що каже йому Божа відповідь? Я залишив Собі сім тисяч мужів, які не схилили коліна перед образом Ваала. Так само і в теперішній час є останок за вибранням благодаті. Римлян 11:1-5.

Слова «сім тисяч» означають залишок Божого народу, але слід враховувати контекст, у якому їх символічно ототожнюють. Люди, повалені під час землетрусу недільного закону, — це залишок невірних адвентистів сьомого дня, яких тоді й там бере в полон сучасний духовний Вавилон. У пророчій історії давнього буквального Ізраїлю, коли Вавилон спустошив Єрусалим вдруге з трьох разів, у полон було забрано залишок — «сім тисяч» «могутніх» мужів «краю».

І він відвів у полон до Вавилону Єгояхіна, і матір царя, і жінок царя, і його сановників, і вельмож краю — їх він забрав у полон з Єрусалиму до Вавилону. І всіх мужів сили — сім тисяч, і ремісників та ковалів — тисячу, усіх дужих і придатних до війни — їх також цар Вавилонський відвів у полон до Вавилону. І цар Вавилонський поставив замість нього царем Маттанію, дядька його, і змінив його ім'я на Седекію. 2 Царів 24:15-17.

Щойно могутні мужі Єрусалима будуть повалені під час землетрусу закону недільного дня, «третє горе скоро приходить. І затрубив сьомий ангел». Третє горе — це сьома труба, у яку трубить сьомий ангел. У «годину» «землетрусу» закону недільного дня — іслам завдає

удару!

Однією з основних характеристик ісламу в період першого та другого горя був історичний факт, що їхній спосіб ведення війни відрізнявся від звичної воєнної тактики, притаманної тому історичному періоду, коли вони виконували свою пророчу роль. Їхній спосіб ведення війни полягав у раптових і несподіваних ударах. Слово «асасин» походить від практик ісламських воїнів того періоду історії. Їхні атаки були подібні до японських камікадзе Другої світової війни. Ісламські воїни очікували загинути, коли вбивали свою жертву. З цієї причини поширеною практикою серед воїнів була підготовка до смерті, одурманюючись гашишем перед атакою, щоб притлумити страх смерті. Коли вони нападали на своїх жертв, це було раптово й несподівано, а їхнє покладання на гашиш для досягнення бажаного психічного стану, у поєднанні з таємним нападом, становило етимологічну основу слова «асасин» через зв'язок цього слова зі словом «гашиш».

Третє горе і сьома сурма «скоро приходить».

Подібним чином, 22 жовтня 1844 року посланець заповіту "раптом" прийшов до Свого храму. Сестра Вайт визначила "раптовість" приходу посланця заповіту, зазначивши, що Його прихід був "несподіваним". Отже, усі чотири "приходи", що звершилися 22 жовтня 1844 року, були несподіваними й раптовими.

«Прихід Христа як нашого первосвященника до Святого Святих для очищення святилища, показаний у Даниїла 8:14; прихід Сина Людського до Давнього днями, як подано в Даниїла 7:13; і прихід Господа до Свого храму, передвіщений Малахією, є описами однієї й тієї самої події; і це також представлено приходом Нареченого на весілля, описаним Христом у притчі про десять дів, у Матвія 25». Велика боротьба, 426.

Притча про десять дів повторюється буквально, до літери, тож усі чотири «приходи», що здійснилися 22 жовтня 1844 року, мають знову здійснитися буквально, до літери, під час землетрусу, тобто недільного закону. Коментуючи притчу про дів, сестра Вайт доповнює свідчення, яке вказує на раптовість і несподіваність, що символізуються землетрусом недільного закону, який є досконалим виконанням опівнічного крику.

Характер виявляється під час кризи. Коли опівночі урочистий голос проголосив: «Ось, жених іде; виходьте йому назустріч», сплячі діви прокинулися від сну, і стало видно, хто приготувався до цієї події. Обидві групи були захоплені зненацька, але одна була готова до несподіваного випробування, а інша виявилася без підготовки. Характер виявляється обставинами. Надзвичайні ситуації виявляють справжній гарт характеру. Якась раптова й несподівана біда, втрата або криза, якась неочікувана хвороба чи страждання, щось, що ставить душу віч-на-віч зі смертю, виявить справжню внутрішню сутність характеру. Стане явним, чи є справжня віра в обітниці Слова Божого. Стане явним, чи підкріплюється душа благодаттю, чи є олія в посудині разом зі світильником.

Часи випробувань приходять для всіх. Як ми поведимося під час випробувань і Божої перевірки? Чи гаснуть наші світильники? Чи ми й далі підтримуємо їх запаленими? Чи готові ми до будь-якої критичної ситуації завдяки нашому зв'язку з Тим, Хто повний

благодаті та істини? П'ять мудрих дів не могли передати свій характер п'ятьом нерозумним дівам. Характер має бути сформований нами як особистостями. Review and Herald, 17 жовтня 1895 р.

Під час землетрусу недільного закону Сполучені Штати перестають бути шостим царством у біблійному пророцтві. Залишок із семи тисяч лаодикійських адвентистів, які не підготувалися до кризи, виявить характер, підготовлений до прийняття знака звіра. Тоді іслам раптово й несподівано з'являється, бо «третє горе скоро приходить», коли звучить «сьомий ангел»!

Чотири «приходи», які всі сповнилися 22 жовтня 1844 року, згодом повторюються. Перший прихід позначив відкриття суду, у виконання Даниїла 8:14. Це підтвердило звістку першого ангела, яка проголошувала, що «година» Його суду настала. Те сповнення є прообразом «години» землетрусу, яка починається з недільного закону, і є «годиною», коли іслам наводить «Його суд» на Сполучені Штати за ухвалення недільного закону.

Посланець завіту у третьому розділі Малахії раптово прийшов до храму, який Він збудував протягом сорока шести років, з 1798 по 1844 рік, щоб увійти в завіт із «левитами» міллеритської історії. Під час землетрусу недільного закону посланець завіту раптово приходить, щоб увійти до храму воскреслих сухих мертвих кісток, щоб увійти в завіт із «левитами» історії ста сорока чотирьох тисяч.

Під час землетрусу недільного закону Син Людський приходить до Отця, щоб прийняти царство у виконання Даниїла 7:13, як Він зробив 22 жовтня 1844 року, бо в «годину» землетрусу лунають «голоси на небі», які проголошують, що «царства цього світу стали царствами Господа нашого та Його Христа; і Він царюватиме навіки віків». І двадцять чотири старці, що сиділи перед Богом на своїх престолах, упали на обличчя свої та поклонялися Богові, кажучи: «Дякуємо Тобі, Господи Боже Всемогутній, який є, і був, і має прийти; бо Ти прийняв велику Свою силу й зацарював».

У час землетрусу, коли настає Його суд, два свідки, яких раніше воскресили на вулиці, де їх було вбито, стають на ноги. Тоді, мов могутнє військо, вони возносяться на небо, тим часом як решта семи тисяч лаодикійських адвентистів повалена. Тоді й там мудра пшениця була відокремлена від нерозумного куколю. Тоді Христос приймає Своє царство, і звучить сьома сурма, що також є третім горем, яке настає зненацька й несподівано, і тоді "народи" "розгнівалися, і прийшов гнів Твій".

Розгнівання народів є пророчою роллю ісламу, і воно починається у годину землетрусу та триває аж до закінчення людського випробувального часу й семи останніх кар, які представлені словами: «прийшов гнів Твій». Між недільним законом у Сполучених Штатах і закінченням часу випробування, коли Божий гнів виявляється в семи останніх карах, три символи — третє горе (символ ісламу), сьома труба (символ ісламу) та розгнівання народів (символ ісламу) — становлять три символічні свідки того, що вістка опівнічного крику є здійсненням приходу ісламу при недільному законі.

Як і на початку міллеритського руху, звістка Опівнічного кличу була виправленням невдалого передбачення. В історії міллеритів це було несповнення події, яку передбачали. На початку міллеритської історії філадельфійці представили своє невдале передбачення, бо Бог прикрив Своєю рукою помилку в таблиці 1843 року.

У лаодикійському русі наприкінці Future for America Бог ніколи не прикривав помилку Своєю рукою. Саме людські руки прикрили істину про те, що час більше не мав використовуватися у пророчому застосуванні. Людські руки символізують людські діла.

У завершальному русі ста сорока чотирьох тисяч помилкове застосування часу було гріхом, бо пророчий час більше не слід було застосовувати. Гріховне застосування часу було проілюстроване тим, як Мойсей знехтував Божим наказом обрізати свого сина, а також тим, як Оза знехтував Божим наказом, згідно з яким лише священики могли торкатися ковчега. Це не було волею Господа, щоб жодна з тих гріховних дій чи проявів бездіяльності була вчинена Божим народом. Гріх має лише одне визначення, і це — порушення закону. Мойсей порушив Божий закон обрізання, Оза порушив Божий закон святині, а цей рух порушив Божий пророчий закон. Стародавній Ізраїль був призначений хранителем Божого закону, а адвентний рух на своєму початку і в кінці також був призначений хранителем Божих пророчих істин.

У своєму розпачі Ціппора негайно сама звершила обряд обрізання їхнього сина, тим самим уособлюючи те покаяння, яке ті, що були залучені до цього руху, мали негайно виявити за гріховну бездіяльність, через яку було допущено прив'язування часу до послання. Давид так само виявляє глибоке покаяння за вчинок Ози. Для руху стверджувати, що застосування часу в передбаченні на 18 липня 2020 року було певним чином правильним, що це нібито була Божа воля, — це стверджувати, що Мойсей і Ціппора насправді не мали потреби дотримуватися чітких Божих повелінь і що Богові насправді було байдуже, чи торкнувся Оза ковчега. Передбачення на 18 липня 2020 року було хибним, і тим, що було хибним, був елемент часу.

Ці істини буде детальніше розглянуто в наступній статті.

"Господь показав мені, що вістка третього ангела має йти і бути проголошена розсіяним дітям Господнім, і що їй не слід прив'язувати до часу; бо час більше ніколи не буде випробуванням. Я бачила, що деякі впадають у фальшиве збудження, яке виникає від проповіді про час; що вістка третього ангела сильніша за час. Я бачила, що ця вістка може стояти на власній основі, і що їй не потрібен час, щоб її зміцнити, і що вона піде в могутній силі, звершить свою працю і буде скорочена в праведності." Досвід і видіння, 48.